

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200302
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4020200302.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu Mgr. Erika Németha a JUDr. Mareka Olekšáka, v právnej veci žalobkyne: P. T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. J. XXX/XX, XXX XX Q. N., zastúpenej: JUDr. Natália Trubanová, advokátka, so sídlom Zelená 2, 811 02 Bratislava, IČO: 52 041 646, proti žalovanému: Obec Veľké Zálužie, so sídlom Obecná 955/2, 951 35 Veľké Zálužie, zastúpenému: Mgr. Ľudmila Krajinčáková Blahová, advokátka, so sídlom Mostná 29, 949 01 Nitra, IČO: 42 208 564, o určenie, že žalobkyni mandát poslankyne obecného zastupiteľstva trvá, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že mandát poslankyne obecného zastupiteľstva obce Veľké Zálužie žalobkyne P. T. W. trvá.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Nitre dňa 24.06.2020 domáhala, aby súd určil, že jej mandát poslankyne obecného zastupiteľstva obce Veľké Zálužie trvá. Žalobu odôvodnila tým, že bola vo voľbách v roku 2018 zvolená za poslankyňu obecného zastupiteľstva obce Veľké Zálužie, a to 647 hlasmi oprávnených voličov a dňa 10.12.2018 na ustanovujúcej schôdzi obecného zastupiteľstva zložila sľub poslankyne. Následne sa žalobkyňa zúčastnila rokovania obecného zastupiteľstva dňa 30.04.2019. Po tejto účasti sa žalobkyňa prvý raz nezúčastnila zasadnutia obecného zastupiteľstva dňa 28.06.2019 a nezúčastnila sa ani ďalších zasadnutí, čo odôvodnila tým, že starosta žalovaného nerešpektoval rokovací poriadok obecného zastupiteľstva žalovaného, ktorý bol prijatý Uznesením č. 71/2019 v spojení s Uznesením č. 51/2019 a zvolával zasadnutia na deviatu hodinu rannú v pracovné dni ako aj z dôvodu úrazu končatiny. Dňa 01.06.2020 zverejnil žalovaný oznámenie o zániku mandátu poslancov a o nastúpení náhradníkov na zaniknutý mandát poslanca obecného zastupiteľstva vo Veľkom Záluží podpísané starostom žalovaného, P. W., v zmysle ktorého oznámil, že s účinnosťou od 01.05.2020 mal žalobkyni zaniknúť mandát poslankyne obecného zastupiteľstva vo Veľkom Záluží, a to na základe § 25 ods. 2 písm. g) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o obecnom zriadení“). Keďže žalobkyňa s uvedeným oznámením nesúhlasila a nebola si vedomá, že by jej mandát zanikol, a napriek oznámeniu jej bola doručená pozvánka na zasadnutie obecného zastupiteľstva na deň 02.06.2020, zúčastnila sa tohto rokovania, kde chcela riadne vykonávať mandát poslankyne. Na tomto rokovaní však starosta žalovaného, ktorý v zmysle vyššie uvedeného viedol rokovanie obecného zastupiteľstva, neumožnil žalobkyni vykonávať práva poslankyne; predovšetkým jej neumožnil prezentovať jej účasť a nezarátal jej účasť do kvóra konaného rokovania obecného zastupiteľstva. Naopak, starosta žalovaného sa snažil umožniť potenciálnym náhradníkom na uvoľnený mandát poslanca obecného zastupiteľstva zložiť sľub poslancov v zmysle § 25 ods. 1 písm. a) Zákona o obecnom zriadení. Týmto svojím postupom starosta žalovaného podľa žalobkyne definitívne deklaroval, že jej neumožní vykonávať mandát poslankyne obecného

zastupiteľstva. Následne, väčšina ostatných prítomných poslancov obecného zastupiteľstva opustila rokovaciu miestnosť, čo znamenalo že obecné zastupiteľstvo prestalo byť uznášaniaschopné a toto rokovanie skončilo.

2. Žalobkyňa poukázala na ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení a uviedla, že podľa jej názoru zánik mandátu v tomto prípade nastáva ex lege, a to uplynutím zákonom stanovenej lehoty jedného roka, počas ktorej sa poslanec ani raz nezúčastní zasadnutia obecného zastupiteľstva. Keďže Zákon o obecnom zriadení neobsahuje osobitné ustanovenia o počítaní a plynutí lehôt, je nutné tieto interpretovať v súlade s právnou náukou a využitím analógie s poukázaním na spôsob počítania lehôt v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch. V prípade lehoty určenej podľa rokov panuje naprieč legislatívou Slovenskej republiky zhoda, že ide o lehotu, ktorá sa končí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak taký deň v mesiaci nie je, končí sa lehota posledným dňom mesiaca. Teda v zásade a zjednodušene povedané, je to lehota 365 dní. Túto treba zároveň rátať odo dňa, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok jej plynutia. V tomto spore, vychádzajúc z informácií prezentovaných žalovaným je teda spornou otázkou určenie, odkedy sa má uvedená lehota počítat, ergo kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok plynutia lehoty jedného roka. Podľa názoru žalovaného je to deň poslednej účasti žalobkyne na rokovaní obecného zastupiteľstva, t. j. 30.04.2019, avšak podľa žalobkyne je deň rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty jedného roka stanovenej Zákonom o obecnom zriadení deň prvej neúčasti na rokovaní obecného zastupiteľstva, t. j. 28.06.2019. Následne mala žalobkyňa k dispozícii lehotu jedného roka, teda do dňa 28.06.2020, aby sa zúčastnila zasadnutia obecného zastupiteľstva, a tak prerušila plynutie uvedenej lehoty. Jej účasť na rokovaní obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020 má teda podľa nej za následok, že jej mandát poslankyne obecného zastupiteľstva nemohol zaniknúť postupom podľa § 25 ods. 2 písm. g) skôr, ako 02.06.2021. Naproti tomu, jej mandát nemohol zaniknúť k 01.05.2020 tak, ako to uvádza žalovaný, a preto žalobkyňa tvrdí, že jej mandát poslankyne obecného zastupiteľstva naďalej trvá a žalovaný jej bráni v jeho výkone v rozpore so zákonom o obecnom zriadení. Na podporu svojho názoru poukázala na komentár k Zákonom o obecnom zriadení (Tekeli, J. - Hoffmann, M., 2004. Zákon o obecnom zriadení: komentár, Wolters Kluwer, 2002, s. 776), stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, rozsudok Krajského súdu Košice vo veci sp. zn. 6S/345/2012 zo dňa 24.04.2014 či uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 495/2015 - 15. Záverom žalobkyňa okrem určenia, že jej mandát poslankyne obecného zastupiteľstva obce Veľké Zálužie trvá, žiadala súd o priznanie nároku na náhradu trov konania.

3. Krajský súd následne Uznesením č. k. 26S/31/2020 - 56 zo dňa 17.07.2020 a Uznesením č. k. 26S/31/2020 - 62 zo dňa 17.07.2020 vyzval žalovaného ako aj obecné zastupiteľstvo obce Veľké Zálužie na vyjadrenie sa k žalobe ako aj na vyjadrenie sa, či obecným zastupiteľstvom alebo orgánom žalovaného bolo vydané uznesenie, osvedčenie alebo iné opatrenie, na základe ktorého si výkon dotknutého mandátu žalobkyne uplatňuje iná osoba.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zo svojich evidencií (prezenčných listín zo zasadnutí obecného zastupiteľstva obce) zistil, že žalobkyňa sa nezúčastnila na rokovaní obecného zastupiteľstva viac ako rok. Posledná dokumentovateľná účasť žalobkyne na obecnom zastupiteľstve bola na zasadnutí dňa 30.04.2019 a od tohto termínu sa nezúčastňovala vôbec na dani v obci a ani na rokovaní obecného zastupiteľstva. Na všetky ďalšie zasadnutia obecného zastupiteľstva, na ktoré bola riadne predvolaná, zaslala písomné ospravedlnenie svojej neúčasti s odôvodnením. Zhodne so žalobkyňou žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru dochádza k zániku mandátu poslanca obecného zastupiteľstva podľa § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení ex lege, na zánik mandátu sa vyžaduje preukázanie neúčasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva a naopak, nevyžaduje sa žiadna aktivita orgánov samosprávy (starostu) smerujúca k zisťovaniu dôvodov neúčasti poslanca obecného zastupiteľstva na jeho zasadnutí bez ohľadu na to, či jeho neprítomnosť bola ospravedlnená alebo nie. Na rozdiel od žalobkyne bol žalovaný toho názoru, že lehota jedného roka začína plynúť od poslednej reálnej preukázateľnej účasti poslanca na zasadnutí obecného zastupiteľstva a od tohto dátumu sa počíta 365 dní. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 122 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Na podporu svojho právneho názoru žalovaný predložil stanovisko tretej osoby - T. U. X., F.

5. K účasti žalobkyne na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020 žalovaný uviedol, že žalobkyňa nemala záujem zúčastňovať a ani sa nezúčastňovala rokovaní obecného zastupiteľstva po dobu dlhšiu ako jeden rok počítanú od jej poslednej účasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva a na zasadnutie zvolané na deň 02.06.2020 sa vopred písomne ospravedlnila, pričom po zverejnení oznámenia starostu žalovaného o zániku mandátu na otvorenie zastupiteľstva prišla. Žalobkyňa sa podpísala do prezenčnej listiny (aj to dodatočne dňa 04.06.2020), avšak následne sa obecného

zastupiteľstvo nekonalo, keďže poslanci opustili rokovaciu miestnosť a obecné zastupiteľstvo tak nebolo uznášaniaschopné z dôvodu neúčasti poslancov. Opätovne sa teda podľa žalovaného zasadnutie obecného zastupiteľstva nekonalo ani dňa 02.06.2020, ani dňa 28.06.2020, a preto aj v prípade námietok poslancov, že je potrebné počítať lehotu ohľadne zániku mandátu od ich prvej neúčasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 28.06.2019, tak i táto lehota už uplynula, keďže sa žiadne zastupiteľstvo nekonalo resp. nebolo uznášaniaschopné, a to len z dôvodu neprítomnosti poslancov na riadne zvolanom zastupiteľstve. Najbližšie ďalšie zvolané zastupiteľstvo dňa 27.07.2020 sa konalo a bolo uznášaniaschopné. Takéto konanie žalobkyne považoval žalovaný za účelové, ktoré má charakter konania v rozpore s dobrými mravmi, keď žalobkyňa špekulatívne po doručení skoršieho ospravedlnenia o ďalšej neúčasti na rokovaní obecného zastupiteľstva, prišla na miesto jeho rokovania, pričom následne sama zmarila jeho uznášaniaschopnosť a zmarením uznášaniaschopnosti obecného zastupiteľstva jeho poslancami vrátane žalobkyne, porušila povinnosti poslanca zúčastniť sa na zasadnutí obecného zastupiteľstva.

6. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne o nerešpektovaní rokovacieho poriadku obecného zastupiteľstva žalovaný uviedol, že zákon neumožňuje, aby si poslanci určili čas konania zasadnutí obecného zastupiteľstva. Zároveň uviedol, že nový rokovací poriadok schválený poslancami obecného zastupiteľstva žalovaného mal nadobudnúť účinnosť dňom schválenia a podpisom starostu, k čomu však nedošlo, lebo starosta uplatnil sistačné právo a rokovací poriadok nepodpísal. V tejto súvislosti navrhol, aby súd posúdil jeho platnosť a účinnosť a zároveň predložil predchádzajúci rokovací poriadok, ktorý podľa neho nebol nikdy platne zrušený.

7. Žalovaný zároveň vo svojom vyjadrení uviedol, že hoci starosta žalovaného oznámil dňa 10.11.2018 nastúpenie náhradníkov za poslancov obecného zastupiteľstva žalovaného, a to F. I. a G. Q. E., k zloženiu sľubu týchto náhradníkov za poslancov ani k vydaniu osvedčenia pre náhradníkov, že sa stali poslancami obecného zastupiteľstva žalovaného, nedošlo a nebolo k tejto veci prijaté žiadne uznesenie obecného zastupiteľstva žalovaného.

8. Obecné zastupiteľstvo zaslalo súdu svoje uznesenie zo dňa 21.09.2020, v ktorom (reagujúc na výzvu - uznesenie súdu) uviedlo, že neprijalo žiadne také uznesenie, na základe ktorého by si výkon dotknutého mandátu mohla uplatňovať iná osoba. Ďalej uviedlo, že na zasadnutí obecného zastupiteľstva žalovaného dňa 02.06.2020 starosta žalovaného konštatoval, že mandát poslancov - žalobkyne a U. P. - zanikol a po vyjadrení nesúhlasu formou opustenia rokovacej miestnosti poslancami S. S. a U. W. sa stalo obecné zastupiteľstvo neuznášaniaschopné, a teda nemohlo v tejto veci prijať žiadne uznesenie. Najbližšie zasadnutie obecného zastupiteľstva sa uskutočnilo dňa 27.07.2020, kedy starosta žalovaného nevedel rokovať obecného zastupiteľstva a nikto z prítomných nenavrhol žiadne uznesenie, na základe ktorého by si výkon dotknutého mandátu mohla uplatňovať iná osoba, teda ani žiadne také uznesenie nebolo prijaté. Záverom obecné zastupiteľstvo žalovaného uviedlo, že skutkový stav veci sa odohral tak, ako je spísané v žalobe, teda o skutkovom stave sa spor medzi stranami nevedie; vedie sa o právne posúdenie plynutia času, ktorý má zásadný vplyv na zánik dotknutého mandátu.

9. Na vyjadrenie žalovaného reagovala žalobkyňa písomným podaním zo dňa 28.10.2020, v ktorom uviedla, že sa s jeho obsahom absolútne nestotožňuje. Žalovaný sa podľa nej opakovane odvoláva na nesprávne právne predpisy a na základe toho vytvára neexistujúce súvislosti. Konkrétne, pri počítaní času a následne pri argumentácii dobrými mravmi argumentuje Občianskym zákonníkom, pričom podľa žalobkyne na uvedené právne vzťahy nemožno aplikovať predpisy súkromného práva, a to ani podporne. V prípade, že nemožno aplikovať osobitný predpis, Zákon o obecnom zriadení, je nutné právne vzťahy posudzovať a interpretovať podľa predpisov verejného práva, predovšetkým správneho práva a prípadne princípov, na ktorých je vybudovaný systém územnej samosprávy. Iba v prípade, že takáto interpretácia nie je možná, a vyskytli sa tzv. medzery v práve, je možné pristúpiť k analógií. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR pri analógii práva (analogia iuris) - v prípade, keď sa pri riešení určitého prípadu nenájde ani podobná právna norma, postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (ratio legis). Vo verejnom práve je možnosť použitia analógie ojedinelá. Vyskytuje sa len tam, kde ju právo výslovne predpokladá (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 41/2008). Preto žalobkyňa uvádza, že na právny vzťah medzi ňou a žalovaným, ktorý sa spravuje predovšetkým Zákonom o obecnom zriadení, a ktorého podstatou je výkon mandátu poslanca obecného zastupiteľstva, nemožno vo všeobecnosti vzťahovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to ani analogicky. Ak by sme aj pripustili analógiu, bolo by nevyhnutné prednostne použiť príbuzné právne predpisy, teda predpisy verejného práva. Rovnako úvahy o konaní žalobkyne, ktoré by malo

byť v rozpore s dobrými mravmi nie sú podľa žalobkyne absolútne opodstatnené, pre toto konanie relevantné a žiadnym spôsobom nesmerujú k podstate prejednávanej veci. Žalobkyňa svoje konanie v žiadnom prípade nepovažuje za rozporné s dobrými mravmi; dôvody svojej neúčasti, ako aj ich súvislosť s porušovaním Rokovacieho poriadku vysvetlila už v samotnej žalobe. K spornej otázke, začatia plynutia jednoročnej lehoty žalobkyňa uviedla, že úvahy žalovaného v jeho vyjadrení nie sú ničím podložené. Pokiaľ žalovaný uviedol, že poslanec má povinnosť zúčastňovať na rokovaní obecného zastupiteľstva, a teda, „ak ide o povinnosť niečo konať počas obdobia 1 rok, je zrejmé, že posledné splnenie povinnosti nastalo v prípade žalobkyne 30.04.2019“, na tomto mieste je podľa žalobkyne nutné zdôrazniť, že dispozícia predmetnej právnej normy nespája sankciu - zánik mandátu poslanca s vykonaním povinnosti, ale naopak, s porušením tejto povinnosti. Preto správne žalovaný uvádza, že povinnosť zúčastňovať sa na rokovaní obecného zastupiteľstva je základnou povinnosťou poslanca a pre prípad porušenia tejto povinnosti počas zákonom stanovenej doby dôjde k zániku mandátu poslanca. Preto je podľa žalobkyne nelogické, aby táto doba začala plynúť splnením si povinnosti. Naopak, na základe uvedeného je nevyhnutné dospieť k záveru, že prvým porušením predmetnej povinnosti, ergo prvou neúčastou na zasadnutí obecného zastupiteľstva, začala plynúť jednoročná lehota. Keďže dispozíciou predmetnej právnej normy je že poslanec sa nezúčastní ani raz na zasadnutiach obecného zastupiteľstva počas jedného roka, podľa žalobkyne mohla začať plynúť uvedená lehota jedného roka prvýkrát až vtedy, keď nastala právna skutočnosť predpokladaná touto právnou normou, teda keď sa prvý raz nezúčastnila na zasadnutí obecného zastupiteľstva. V zmysle uvedeného tak jednoročná lehota žalobkyne začala plynúť dňa 28.06.2019. Opačný názor, že lehota začne plynúť poslednou účasťou, je podľa žalobkyne z podstaty veci nesprávny, keďže priamo odporuje zneniu aj zmyslu tohto zákonného ustanovenia. Pokiaľ ide o pretrhnutie plynutia tejto lehoty, žalobkyňa zotrvala na tom, že k tomu došlo dňa 02.06.2020, keď sa zúčastnila rokovania obecného zastupiteľstva a keď jej zároveň bolo prvýkrát bránené vo výkone mandátu. Na tejto skutočnosti nemení nič konštatovanie žalovaného o tom, či žalobkyňa mala, alebo nemala záujem sa rokovania zúčastniť, ale iba fakt, že sa rokovania zúčastnila. Zároveň je nutné podľa žalobkyne zopakovať, že starosta žalovaného už pred tým avizoval zánik mandátu žalobkyne a následne jej neumožnil tento mandát vykonávať. Pokiaľ ide o samotné konanie obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020, úvahy žalovaného o tom, že na ňom nedošlo k pretrhnutiu plynutia jednoročnej lehoty nie sú podľa žalobkyne absolútne na mieste. V prvom rade samotná zápisnica z jedenásteho zasadnutia obecného zastupiteľstva žalovaného konaného dňa 02.06.2020 o 09:00 hodine, ktorú predložil žalovaný potvrdzuje, že toto zastupiteľstvo bolo otvorené a viedol ho starosta žalovaného, ktorý zároveň konštatoval zánik mandátu žalobkyne a chcel pristúpiť k zloženiu sľubu náhradníkmi. O tejto skutočnosti prebehla rozsiahla rozprava, počas ktorej vystúpila aj žalobkyňa. Teda rokovanie obecného zastupiteľstva bolo otvorené, vedené starostom žalovaného a prebiehala rozprava. O účasti žalobkyne svedčí aj jej podpis na prezenčnej listine, na ktorú sa dopísala napriek tomu, že na nej nebolo predtlačené jej meno, ako pri ostatných poslancoch. Žalobkyňa preto mala za nepochybné, že sa rokovania obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020 zúčastnila, a tým došlo k pretrhnutiu plynutia predmetnej zákonnej lehoty. Napokon, o jej účasti svedčí aj videozáznam, na ktorý odkazuje v podanej žalobe. Žalobkyňa tiež uviedla, že následné skončenie zasadnutia obecného zastupiteľstva tým, že sa stalo neuznášaním schopné, jednak nemá žiaden právny význam na posúdenie pretrhnutia uvedenej lehoty (keďže dovtedy bola žalobkyňa na rokovaní prítomná), a jednak bolo následkom práve konania starostu žalovanej, ktorý neumožnil žalobkyne vykonávať jej mandát poslankyne obecného zastupiteľstva a chcel pristúpiť k skladaniu sľubu náhradníkov.

10. Vo vzťahu k otázke platnosti a účinnosti rokovacieho poriadku obecného zastupiteľstva žalobkyňa uviedla, že ho považuje za platné a účinné s poukazom na zásadu lex posterior derogat legi priori, aj keď túto otázku nepovažuje za dôležitú pre meritórne rozhodnutie veci. Záverom žalobkyňa namietla stanovisko T. U. X. ako listinný dôkaz predložený žalovaným, keďže podľa jej názoru za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov, a takto získaná listina nespĺňa tieto podmienky uvedené a navyše sú v tomto dokumente zverejnené len právne názory autora, a preto nie je zrejmé, ako táto listina má slúžiť ako dôkazný prostriedok a aké dôkazy z nej majú vyplývať.

11. Na vyjadrenie žalobkyne reagoval žalovaný písomným podaním zo dňa 03.12.2020, v ktorom k otázke počítania času uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi dobou a lehotou, pričom rozdiel je v ich účinkoch, charaktere aj plynutí. Správny poriadok podľa neho upravuje len lehoty procesné; hmotnoprávne lehoty upravujú jednotlivé predpisy materiálneho práva tak, ako v tomto prípade Zákon o obecnom zriadení. Správny poriadok ani Zákon o obecnom zriadení plynutie doby neupravuje vôbec. Žalovaný zotrval na tom, že v tomto prípade možno postupovať iba podľa zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka ohľadne plynutia času, doby ako i dobrých mravov, ktoré sú všeobecnými

princípmi platiacimi pre celý systém platného práva, s výnimkou ak ich upravuje „lex specialis“ inak. V ostatných otázkach zotrval žalovaný na predchádzajúcich vyjadreniach.

12. Krajský súd v Nitre ako vecne a miestne príslušný správny súd vec prejednal na pojednávaní dňa 27.05.2021, ktoré nariadil v zmysle § 107 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), na ktorom sa zúčastnila žalobkyňa, jej právny zástupca, starosta žalovaného ako jeho štatutárny zástupca a jeho právna zástupkyňa. Žalobkyňa zotrvala na svojej predchádzajúcej argumentácii a zdôraznila, že podľa jej názoru má ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení sankčný charakter, ktorý viaže plynutie lehoty na porušenie povinnosti, ktorou je povinnosť zúčastňovať sa na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Zároveň uviedla, že žalobkyňa sa zúčastnila na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 09.12.2020, hoci na toto nebola starostom žalovaného pozvaná a na tomto zasadnutí, ale aj ďalších zasadnutiach aktívne vystupuje a o jednotlivých uzneseniach hlasuje, pričom v niektorých prípadoch vďaka jej hlasu príde k prijatiu uznesenia obecného zastupiteľstva žalovaného, čo je následne akceptované aj starostom obce.

13. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu odkazuje na svoje písomné vyjadrenie k podanej žalobe. Namietol tvrdenie žalobkyne o tom, že porušenie povinnosti poslankyne a na to sa viažuce začatie plynutia 1-ročnej lehoty je sankciou za takéto porušenie, keďže len samotnou účasťou poslankyne na zasadnutí, ktoré deklaruje podpísaním prezenčnej listiny a následným zmarením rokovania obecného zastupiteľstva ešte podľa neho nedochádza k splneniu si povinnosti poslanca riadne sa zúčastňovať zasadnutí obecného zastupiteľstva. Takýto postup podľa neho zvolila žalobkyňa, ktorá opakovanie potvrdila na prezenčnej listine svoju účasť na rokovaní obecného zastupiteľstva - tak to bolo aj dňa 02.06.2020 avšak následne toto rokovanie zmarila, čím znemožnila obecnému zastupiteľstvu, aby si plnilo svoje zákonné úlohy vyplývajúce zo Zákona o obecnom zriadení. Na doplnenie uviedol, že aj na zasadnutí dňa 30.04.2019 sa síce žalobkyňa zúčastnila, avšak následne z rokovania odišla, čím zmarila uznášania schopnosť mestského zastupiteľstva. Ako už žalovaný uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, aj na pojednávaní potvrdil, že ku dňu pojednávania na ním tvrdené uvoľnené miesta poslancov nenastúpili žiadni náhradníci, nikto nezložil následný sľub ani neprevzal osvedčenie o prevzatí mandátu pričom vychádzal z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorého obsahu vyplýva odporúčanie najprv vyriešiť právoplatne otázku trvania - netrvania mandátu, a až následne riešiť otázku náhradníkov.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: žaloba na č. I. 3-7, plnomocenstvo na č. I. 8, Oznámenie o zániku mandátu poslancov zo dňa 01.06.2020 na č. I. 10, Zápisnica z jedenásteho zasadnutia obecného zastupiteľstva vo Veľkom Záluží zo dňa 02.06.2020 na č. I. 11-13, Zápisnica zo štvrtého zasadnutia obecného zastupiteľstva vo Veľkom Záluží zo dňa 30.04.2019 na č. I. 14-20, Pozvánka na 11. zasadnutie obecného zastupiteľstva zo dňa 25.05.2020 na č. I. 21, Prezenčná listina zo zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 02.06.2020 na č. I. 22, List poslancov starostovi zo dňa 01.06.2020 na č. I. 23, Zápisnica z ustanovujúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 10.12.2018 na č. I. 24-29, Pozvánka na ustanovujúce zasadnutie obecného zastupiteľstva zo dňa 05.12.2018 s prezenčnou listinou zo dňa 10.12.2018 na č. I. 30-31, Sľub starostu obce Veľké Zálužie na č. I. 32, Stanovisko Ministerstva vnútra SR zo dňa 10.06.2020 na č. I. 33, Osvedčenie o zvolení žalobkyne za poslankyňu na č. I. 36, Rokovací poriadok obecného zastupiteľstva vo Veľkom Záluží na č. I. 37-41, Vyjadrenie k žalobe na č. I. 72-77, Plnomocenstvo na č. I. 78, Vyjadrenie žalovaného na č. I. 84-86, Zápis z druhého zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 22.01.2019 na č. I. 93, Zápisnica z piateho obecného zastupiteľstva zo dňa 28.06.2019 na č. I. 101-102, Zápisnica zo šiesteho obecného zastupiteľstva zo dňa 01.07.2019 na č. I. 103, Zápisnica z ôsmeho obecného zastupiteľstva zo dňa 22.10.2019 na č. I. 105-113, Zápisnica z deviateho obecného zastupiteľstva zo dňa 03.12.2019 na č. I. 114, Zápisnica z desiateho obecného zastupiteľstva zo dňa 03.03.2020 na č. I. 115, Zápisnica z dvanásteho obecného zastupiteľstva zo dňa 27.07.2020 na č. I. 119-127, Doručenky na č. I. 128-144, Komunikácia poslancov so starostom obce na č. I. 151-155, Prezenčné listiny zo zasadnutí obecného zastupiteľstva na č. I. 166-171, Rokovací poriadok obecného zastupiteľstva na č. I. 172-180, Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 71 a č. 51 na č. I. 180-181, Účasť poslancov na zastupiteľstvách v roku 2019 a 2020 na č. I. 183, Vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.08.2020 na č. I. 188-189, Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 106 zo dňa 21.09.2020 na č. I. 298-299, Vyjadrenie žalobcu zo dňa 28.10.2020 na č. I. 310-313, Vyjadrenie žalovaného zo dňa 03.12.2020 na č. I. 321-323, Administratívny spis obce Veľké Zálužie č. OCÚ-S2020/00374, Administratívny spis obce Veľké Zálužie č. OCÚ-S2020/00116, Administratívny spis obce Veľké Zálužie č. OCÚ-S2019/00081.

15. Podľa § 313 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať určenia, že jeho mandát poslanca obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva samosprávneho kraja (ďalej len „zastupiteľstvo“) naďalej trvá.

16. Podľa § 314 SSP, účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný; tým nie je dotknuté ustanovenie § 46.

17. Podľa § 315 ods. 1 SSP, žalobcom podľa § 313 ods. 1 je fyzická osoba, ktorá tvrdí, že jej mandát poslanca zastupiteľstva, ktorý mal zaniknúť podľa osobitného predpisu, naďalej trvá.

18. Podľa § 316 ods. 1 SSP, žalovaným podľa § 313 ods. 1 je obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj, ktorý považuje žalobcov poslanecký mandát v zastupiteľstve za zaniknutý.

19. Podľa § 317 ods. 1 SSP, žaloba podľa § 313 ods. 1 musí byť podaná v lehote dvoch mesiacov, odkedy začalo byť žalobcovi bránené vo výkone jeho poslaneckého mandátu v zastupiteľstve.

20. Podľa § 318 SSP, v žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- označenie druhu žaloby,
- označenie žalovaného,
- meno a priezvisko osoby, o ktorej mandáte poslanca zastupiteľstva sa má konať,
- žalobné body,
- označenie dôkazov, ak sa ich žalobca dovoľáva,
- žalobný návrh.

21. Podľa § 319 ods. 1 SSP, žalovaný je na výzvu povinný v určenej lehote predložiť správne mu súdu vyjadrenie k žalobe.

22. Podľa § 319 ods. 2 SSP, ak má správny súd za to, že došlo k stretu záujmov medzi štatutárnym orgánom žalovaného v konaní podľa § 313 ods. 1 a zastupiteľstvom, vyžiada si vyjadrenie k žalobe aj od zastupiteľstva. Výzve správneho súdu je zastupiteľstvo povinné vyhovieť do dvoch mesiacov. Vyjadrenie podáva zastupiteľstvo v podobe prijatého uznesenia.

23. Podľa § 323 ods. 1 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 313 ods. 1, uznesením určí, že žalobcov mandát poslanca zastupiteľstva trvá. Vo výroku uvedie označenie žalovaného, určenie trvania mandátu poslanca zastupiteľstva u žalobcu s uvedením jeho mena a priezviska a číslo a deň vydania uznesenia zastupiteľstva, ktorého právne účinky zanikli podľa odseku 2.

24. Podľa § 323 ods. 2 SSP, právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu podľa odseku 1 zanikajú právne účinky toho uznesenia žalovaného, na základe ktorého by si výkon dotknutého mandátu poslanca uplatňovala iná osoba. Týmto rozhodnutím však nie sú dotknuté právne účinky uznesenia zastupiteľstva alebo všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja prijatého v čase, v ktorom nebolo žalobcovi podľa § 315 ods. 1 umožnené vykonávať v zastupiteľstve jeho mandát poslanca.

25. Podľa § 25 ods. 1 písm. b) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOZ“), poslanec je povinný najmä zúčastňovať sa zasadnutí obecného zastupiteľstva a jeho orgánov, do ktorých bol zvolený.

26. Podľa § 25 ods. 2 písm. g) ZoOZ, mandát poslanca zaniká, ak počas jedného roka sa nezúčastní ani raz na zasadnutiach obecného zastupiteľstva.

27. Podľa Čl. 30 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“), občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov. Cudzinci s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky majú právo voliť a byť volení do orgánov samosprávy obcí a do orgánov samosprávy vyšších územných celkov.

28. Podľa Čl. 30 ods. 4 Ústavy SR, občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

29. Krajský súd v Nitre po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V prvom rade súd skúmal, či sú splnené procesné podmienky na preskúmanie veci vyplývajúce z ust. § 313 ods. 1 a nasl. SSP, pričom zistil, že žalobkyňa ako poslankyňa obecného zastupiteľstva žalovaného je vo veci aktívne legitimovaná, lehota na podanie žaloby bola dodržaná a žaloba obsahuje náležitosti podľa § 57 a § 318 SSP. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že žalobkyňa bola vo voľbách v roku 2018 zvolená za poslankyňu obecného zastupiteľstva obce Veľké Zálužie, a to 647 hlasmi oprávnených voličov a dňa 10.12.2018 na ustanovujúcej schôdzi obecného zastupiteľstva zložila sľub poslankyne. Následne sa žalobkyňa zúčastnila obecného zastupiteľstva dňa 30.04.2019. Po tejto účasti sa žalobkyňa prvý raz nezúčastnila zasadnutia obecného zastupiteľstva dňa 28.06.2019 a nezúčastnila sa ani ďalších zasadnutí. Po tom, ako bolo starostom žalovaného dňa 01.06.2020 zverejnené oznámenie o zániku mandátu poslancov (vrátane žalobkyne) a nastúpení náhradníkov na zaniknutý mandát, zúčastnila sa na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020, na ktoré bola riadne pozvaná. Na tomto zasadnutí starosta žalovaného, ktorý viedol jeho rokovanie, neumožnil žalobkyňi vykonávať práva poslankyne (neumožnil jej prezentovať jej účasť a nezarátal jej účasť do kvóra konaného rokovania obecného zastupiteľstva) a snažil sa umožniť potenciálnym náhradníkom na uvoľnený mandát poslanca obecného zastupiteľstva zložiť sľub poslancov v zmysle § 25 ods. 1 písm. a) Zákona o obecnom zriadení. Následne,

väčšina ostatných prítomných poslancov obecného zastupiteľstva opustila rokovaciu miestnosť, čo znamenalo že obecné zastupiteľstvo prestalo byť uznášaniaschopné a toto rokovanie skončilo. Tento skutkový priebeh nebol medzi žalobkyňou a žalovaným sporný a bol potvrdený aj samotným obecným zastupiteľstvom, čo vyplýva z jeho uznesenia zo dňa 21.09.2020. Oznámenie starostu žalovaného zo dňa 01.06.2020, ktorým oznámil, že mandát žalobkyne zanikol a zároveň, že na jej uvoľnený mandát nastupuje náhradník, považoval súd za okamih, kedy začalo byť bránené vo výkone jej poslaneckého mandátu v zastupiteľstve pre účely aplikácie ust. § 317 ods. 1 SSP.

30. Spornou tak zostala otázka právneho posúdenia začatia plynutia jednoročnej lehoty pre účely posúdenia okamihu zániku mandátu poslanca obecného zastupiteľstva v prípade aplikácie ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení, teda v prípade, ak sa počas jedného roka nezúčastní ani raz na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Kým žalobkyňa bola toho názoru, že táto lehota začína plynúť od prvej neúčasti poslanca obecného zastupiteľstva na jeho zasadnutí dôvodiac sankčným charakterom ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení priamo nadväzujúcim na povinnosť poslanca zúčastňovať sa zasadnutí obecného zastupiteľstva vyplývajúcom z ust. § 25 ods. 1 písm. b) Zákona o obecnom zriadení, žalovaný mal za to, že táto lehota začína plynúť od poslednej preukázanej účasti poslanca na zasadnutí obecného zastupiteľstva.

31. Ustanovenie § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení bolo zmenené zákonom č. 102/2010 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.04.2010, pričom pôvodné znenie „Mandát poslanca zaniká, ak sa bez vážneho dôvodu a bez ospravedlnenia nezúčastní trikrát po sebe riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva.“ bolo nahradené súčasným znením „Mandát poslanca zaniká, ak počas jedného roka sa nezúčastní ani raz na zasadnutiach obecného zastupiteľstva.“ Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2010 Z. z. vyplýva, že zámerom zákonodarcu bola úprava podmienok zániku mandátu poslanca z dôvodu jeho neúčasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva tak, aby nespôsobovali interpretačné problémy a nenarúšali slobodný a nezávislý výkon poslaneckého mandátu. Cieľom bolo zrejme odstrániť nejednoznačný výklad pojmu „vážny dôvod“ neúčasti ako aj možnosť ospravedlnenia sa z neúčasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva za účelom riadneho naplnenia účelu mandátu poslanca obecného zastupiteľstva, t. j. riadne zastupovať záujmy voličov, ktorí ho do obecného zastupiteľstva zvolili. Zákon preto už nerozlišuje medzi ospravedlnenou a neospravedlnenou účasťou poslanca na zasadnutí obecného zastupiteľstva, ale zánik mandátu nastáva zo zákona (ex lege) za splnenia podmienky neúčasti na zasadnutiach obecného zastupiteľstva počas jedného roka, t. j. počas 365 dní.

32. Ustanovenie § 25 ods. 1 Zákona o obecnom zriadení upravuje základné povinnosti poslancov, pričom jednou z týchto povinností je aj povinnosť zúčastňovať sa zasadnutí obecného zastupiteľstva a jeho orgánov, do ktorých bol zvolený. Táto povinnosť súvisí s tým, že osobná účasť poslanca na rokovaní týchto orgánov podmieňuje ich funkčnosť (uznášaniaschopnosť) a, samozrejme, je predpokladom toho, aby aktívne vykonával svoju činnosť. Porušenie tejto povinnosti podľa § 25 ods. 1 písm. b) za podmienok ustanovených v § 25 ods. 2 písm. g) má za následok zánik mandátu poslanca ex lege (Zákon o obecnom zriadení, Komentár, doc. JUDr. Soňa Košičiarová, PhD., mim. prof., Eurokódex, 2018). Nadväzujúc na túto povinnosť zákonodarca zakotvil sankciu v prípade porušenia povinnosti v nadväzujúcom ustanovení § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení, ktorou je zánik mandátu. V prípade ust. § 25 ods. 1 písm. b) a na neho nadväzujúce ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení ide o klasický príklad perfektnéj právnej normy obsahujúcej v prvom ustanovení dispozíciu (povinnosť zúčastňovať sa zasadnutí obecného zastupiteľstva) a v druhom ustanovení sankciu (zánik mandátu v prípade porušenia povinnosti). Súd sa preto stotožnil s argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej lehota jedného roka začne plynúť až od prvej neúčasti poslanca na zasadnutí obecného zastupiteľstva, t. j. od okamihu, kedy došlo prvý raz k porušeniu povinnosti. Argumentum a contrario, podľa názoru súdu sankčná lehota nemôže začať plynúť od okamihu, kedy k porušeniu povinnosti ešte nedošlo. Z dôkazov vykonaných súdom (zo zápisníc z rokovaní obecného zastupiteľstva žalovaného) mal súd jednoznačne preukázané, že žalobkyňa sa prvý raz nezúčastnila zasadnutia obecného zastupiteľstva, a tým zároveň porušila povinnosť vyplývajúcu jej z § 25 ods. 1 písm. b) Zákona o obecnom zriadení, dňa 28.06.2019. Zároveň mal súd preukázané, že žalobkyňa sa po tejto neúčasti prvý raz zúčastnila dňa 02.06.2020. Z uvedeného teda vyplýva, že medzi prvou neúčasťou žalobkyne a následnou ďalšou účasťou na zasadnutí obecného zastupiteľstva neubehlo obdobie dlhšie ako jeden rok (365 dní), predpokladané ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení, čím nebola naplnená hypotéza pre zánik mandátu poslanca obecného zastupiteľstva. V tomto smere súd poukazuje na totožný záver konštatovaný v Rozsudku Krajského súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 6S/345/2012 zo dňa 24.04.2014, ktorým sa súd stotožnil s názorom prokuratúry o začatí plynutia lehoty jedného roka od prvej neúčasti poslanca obecného zastupiteľstva

na jeho zasadnutí. Rovnako tomuto záveru korešponduje aj názor ústavného súdu prezentovaný v Uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 495/2014-15 zo dňa 10.09.2014, podľa ktorého „Podstata zakotvenia dôvodov zániku poslaneckého mandátu v § 25 ods. 2 zákona o obecnom zriadení je daná snahou zákonodarcu vytvoriť účinné zákonné mechanizmy na ochranu verejného záujmu, t. j. záujmu „voličskej“ verejnosti, aby nimi zvolení poslanci obecných (mestských) zastupiteľstiev vykonávali im z moci verejnosti zverené mandáty (verejné funkcie) riadne, nezávisle a nestranne od činností, ktoré sú nezlučiteľné s výkonom tejto ich verejnej funkcie. Inými slovami, zákonná úprava dôvodov zániku poslaneckého mandátu je zhmotnením, resp. je vyústením verejného záujmu na nestrannom a nezávislom výkone funkcie poslanca mestského (obecného) zastupiteľstva.“ Z vyššie uvedených dôvodov preto neobstojí argumentácia žalovaného o počítaní doby jedného roka od poslednej účasti žalobkyne ako od „právnej udalosti“, ktorou sa snažil tento začiatok plynutia lehoty odôvodniť. Vo vzťahu k žalovaným prezentovanému právnomu názoru tretej osoby súd konštatuje len toľko, že sa s ním nestotožnil práve z vyššie uvedených dôvodov.

33. Pokiaľ ide o argument žalovaného, že účasť žalobkyne na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020, ktoré sa následne stalo neuznášaním schopným z dôvodu jeho opustenia poslancami obecného zastupiteľstva vrátane žalobkyne, s týmto argumentom sa súd nestotožnil, a to z dôvodu, že zo zápisnice z uvedeného zasadnutia vyplýva, že zasadnutie bolo riadne otvorené starostom žalovaného, ktorý po otvorení konštatoval, že na zasadnutí je prítomných 7 z 11 zvolených poslancov, a že zasadnutie je uznášaním schopné. Následne prebehla pomerne intenzívna rozprava k otázke zániku mandátu poslancov a nástupu ich náhradníkov, po ktorom zasadnutie opustili poslanci z dôvodu sporu medzi nimi a starostom o výklad ust. § 25 ods. 2 písm. g) Zákona o obecnom zriadení. Na základe toho mal súd za to, že zasadnutie obecného zastupiteľstva dňa 02.06.2020 sa riadne konalo, bolo uznášaním schopné a nebolo zmarené konaním žalobkyne, ktorá sa tohto zasadnutia zároveň zúčastnila napriek tomu, že nebola zapisovateľkou uvedená v prezenčnej listine k zápisnici z daného zasadnutia. Pre posúdenie veci tak bolo rozhodujúce, že dňa 02.06.2020 sa rokovanie obecného zastupiteľstva žalovaného konalo, a že sa ho žalobkyňa zúčastnila.

34. Vo vzťahu k návrhu žalovaného, aby sa súd zaoberal platnosťou, resp. neplatnosťou rokovacieho poriadku obecného zastupiteľstva obce Veľké Zálužie súd uvádza, že táto otázka nie je predmetom konania v zmysle SSP, a preto súd nemal právomoc sa touto otázkou zaoberať v prebiehajúcom konaní. Nad rámec tohto rozhodnutia súd konštatuje, že pokiaľ mal žalovaný za to, že rokovací poriadok prijatý obecným zastupiteľstvom Uznesením č. 71/2019 v spojení s Uznesením č. 51/2019, je neplatný, mohol sa tejto neplatnosti domáhať v súdnom konaní, avšak do rozhodnutia súdu bol povinný rešpektovať vôľu občanov prostredníctvom ich volených zástupcov. Zároveň sa mohol domáhať zrušenia uznesení obecného zastupiteľstva, ktorým bol rokovací poriadok schválený, žalobou podľa § 348 SSP, čo podľa vedomosti súdu neurobil, a preto súd považoval argumentáciu žalovaného neplatnosťou rokovacieho poriadku v tomto smere za účelovú. Vo vzťahu k času zvolávania rokovaní obecných zastupiteľstiev súd zároveň konštatuje, že zvolávateľ rokovaní by mal rešpektovať, že na týchto rokovaníach sa realizuje základné právo občanov na správu vecí verejných, na ktorých sa majú nielen povinnosť zúčastňovať poslanci obce, ale zároveň majú právo zúčastňovať sa ich aj samotní obyvatelia obce, keďže sú v zásade verejné (§ 12 ods. 8 Zákona o obecnom zriadení), a preto by mal tieto zasadnutia zvolávať na čas, ktorý umožní čo najširšiu účasť tak poslancov ako aj obyvateľov obce. Pokiaľ zvolávateľ rokovaní obecného zastupiteľstva postupuje opakovane tak, aby zmaril účasť poslancov na tomto rokovaní (zvlášť ak o dôvodoch ich prípadnej neúčasti má vedomosť), môže mať takéto konanie charakter bránenia vo výkone mandátu poslanca. V tejto súvislosti súd poukazuje na záver z Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 107/2010 z 31.03.2010, podľa ktorého „Akýkoľvek zásah do mandátu poslanca obecného zastupiteľstva spôsobuje nielen zásah do jeho práv a povinností nadobudnutých v dôsledku získania mandátu od voličov, ale v konečnom dôsledku aj mení, resp. zasahuje do samotnej vôle voličov vyjadrenej v uskutočnených voľbách.“

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v zmysle § 167 ods. 1 SSP. Keďže žalobkyňa mala vo vecí plný úspech, priznal jej súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

36. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods.1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.